

2e ZONDAG IN DE VEERTIGDAGENTIJD

EERSTE LEZING *Gen., 15, 5- 12. 17- 18*

God sloot met Abraham een verbond.

Uit het boek Genesis

In die dagen leidde God Abram naar buiten en zei:

5 „Kijk naar de hemel en tel de sterren, als ge kunt.”

En Hij verzekerde hem:

„Zo talrijk wordt uw nageslacht.”

6 Abram geloofde de Heer en deze rekende hem dat als gerechtigheid aan.

7 Toen zei God tot hem:

„Ik ben de Heer, die u uit Ur in Chaldea heb geleid om u dit land in bezit te geven.”

8 Abram vroeg:

„Heer God, hoe kan ik weten dat ik het inderdaad zal krijgen?”

9 Hij zei tot hem:

„Haal een driejarige koe, een driejarige bok, een driejarige ram, een tortel en een jonge duif.”

10 Abram haalde dit alles, sneed de dieren middendoor, en legde de stukken tegenover elkaar; alleen de vogels sneed hij niet door.

11 Er kwamen roofvogels op de dode dieren af, maar Abram joeg ze weg.

12 Bij zonsondergang viel Abram in een diepe slaap; hevige angst en duisternis overviel hem.

17 Toen de zon was ondergegaan, en het helemaal donker was geworden, zag Abram een rokende oven en een vurige fakkel die tussen de stukken doorging.

18 Op die dag sloot de Heer een verbond met Abram.

Hij zei:

„Aan uw nakomelingen schenk Ik dit land, vanaf de beek van Egypte tot aan de grote rivier, de Eufraat.”

TUSSENZANG *Ps. 27 (26) 1, 7-8a, 8b-9abc, 13-14*

De Heer is mijn licht en mijn leidsman.

De Heer is mijn licht en mijn leidsman,
wie zou ik vrezen; de Heer is de schuts van mijn leven,
voor wie zou ik bang zijn?

Wil luisteren, Heer, naar mijn roepende stem,
heb medelijden en wil mij verhoren.

Tot U spreekt mijn hart, naar U zie ik op,
uw aanschijn, Heer, tracht ik te zien.

Wil uw gelaat niet verbergen voor mij,
verstoot mij, uw dienaar, niet in uw gramschap.

Want Gij zijt mijn helper, verjaag mij dus niet,
verlaat mij niet, God, mijn verlosser.

Ik reken er op nog tijdens mijn leven
de weldaden van de Heer te ervaren.

Zie uit naar de Heer en houd dapper stand,
wees moedig van hart en vertrouw op de Heer.

TWEEDE LEZING *Fil., 3,17- 4,1 of 3, 20-4,1*

Christus zal ons gelijkvormig maken aan zijn verheerlijkt lichaam.

Uit de brief van de apostel Paulus aan de christenen van Filippi

Broeders en zusters,

- (17) Volgt mij na en houdt hen voor ogen
die zich gedragen naar het voorbeeld dat ik u gegeven heb.
- 18 Want ik heb er u al vaak over gesproken
en moet het nu onder tranen herhalen:
velen leiden een leven dat hen indeelt
bij de vijanden van Christus' kruis.
- 19 Zij zijn op weg naar de ondergang,
hun buik is hun God,
in hun schande stellen zij hun eer,
zij hebben hun zinnen gezet op het aardse.
- 20 Maar) ons vaderland is in de hemel
en uit de hemel verwachten wij onze verlosser,
de Heer Jezus Christus.
- 21 Hij zal ons armzalig lichaam herscheppen
en het gelijkvormig maken aan zijn verheerlijkt lichaam,
met dezelfde kracht
die Hem in staat stelt het heelal aan zich te onderwerpen.
- 4,1 Daarom, mijn beminde broeders en zusters, naar wie ik zo verlang,
mijn vreugde en mijn kroon,
houdt aldus stand in de Heer, mijn geliefden.

VERS VOOR HET EVANGELIE

Van uit een schitterende wolk
werd de stem van de Vader gehoord:
Dit is mijn welbeminde Zoon, luistert naar Hem.

EVANGELIE *Lc.,9, 28b-36*

Terwijl Hij in gebed was, veranderde zijn gelaat van aanblik.

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus
volgens Lucas

- 28b In die tijd nam Jezus
en werden zijn kleren verblindend wit.
- 30 En zie, twee mannen waren met Hem in gesprek;
het waren Mozes en Elia
- 31 die in heerlijkheid verschenen waren,
en zij spraken over zijn heengaan
dat Hij in Jeruzalem zou voltrekken.
- 32 Petrus en zijn metgezellen waren intussen door slaap overmand.
Klaar wakker geworden zagen zij zijn heerlijkheid
en de twee mannen die bij Hem stonden.
- 33 Toen dezen van Hem heen wilden gaan zei Petrus tot Jezus:
„Meester, het is goed dat wij hier zijn.
„Laten wij drie tenten bouwen,
een voor U, een voor Mozes en een voor Elia."
Maar hij wist niet wat hij zei.
- 34 Terwijl hij zo sprak, kwam er een wolk die hen overschaduwde.
Toen de wolk hen omhulde, werden zij door vrees bevangen.
- 35 Uit de wolk klonk een stem die sprak:
„Dit is mijn Zoon, de Uitverkorene, luistert naar Hem."
- 36 Terwijl de stem weerklonk
bemerkten zij dat Jezus alleen was.
Zij zwegen erover
en verhaalden in die tijd aan niemand iets
van wat zij gezien hadden.

Jaar C – Tweede zondag in de vastentijd – 13 maart 2022

“Hij zal ons lichaam gelijkvormig maken aan zijn verheerlijkt lichaam.” (Filippensen 3,21)

Inleiding

Van de woestijn naar de berg. Van het afzien naar het vergezicht. We verheffen ons boven de alledaagse beslommeringen. We kijken er overheen, naar ons einddoel.

Eerste lezing: Genesis 15,5-12 en 17-18

Op het eerste gezicht is dit een vreemd verhaal. Wat moeten we met een oeroud verhaal over een oeroud ritueel waarin Abrahams verre nageslacht een land beloofd wordt? En waarom zou God zich rechtstreeks bemoeien met dit soort zaken? Ieder volk regelt toch voor zichzelf een land? Maar met Abraham is iets bijzonders aan de hand. Hij is kinderloos en bezit geen vierkante meter grond. Alleen zijn geloof houdt hem overeind. God begint met hem opnieuw. Hij zal vader van alle gelovigen worden: een nieuwe mensheid. Dit verhaal gaat over veel meer dan een stuk land. In het Hebreeuws is ‘land’ en ‘aarde’ hetzelfde woord: *èrets*. Het kleine land Israël staat symbool voor de hele aarde. Aan de horizon verschijnt iets nieuws. De aarde als vaderland voor alle mensen. ‘En ik zag een nieuwe hemel en een nieuwe aarde’. (Openbaring 21,1) Een vergezicht.

Gebed: Heer, laat mij U geloven, ook als uw toekomst onzichtbaar is.

Vraag: Wat hebben de ‘hevige angst en duisternis’ (vs. 12) te betekenen?

Tweede lezing: Filippensen 3,17 – 4,1

Het evangelie gaat over Jezus’ verheerlijking op de berg. En dat is een voorsmaak van wat iedere gelovige te wachten staat. ‘Hij zal ons armzalig lichaam gelijkvormig maken aan zijn verheerlijkt lichaam.’ (vs. 21) Een armzalig lichaam... bezieet Paulus het niet wat te somber? Er is toch ook veel vitaliteit en veel lichamelijk genot? Onze tijd heeft daar een complete obsessie mee. En juist dat bewijst dat we verlangen naar iets dat we niet hebben. Zelfs voor het meest vitale lichaam geldt: beperkt houdbaar. De ultieme armzaligheid wacht ieder lijf: de dood. Zelfs de beste gezondheidszorg voorkomt dat niet. Wat nu? Zoveel mogelijk genieten? ‘Hun buik is hun God, in hun schande stellen zij hun eer, zij hebben hun zinnen gezet op het aardse.’ (19) Die levenshouding ziet er heel vrolijk uit, maar de kern is somber. Voor wie Jezus gelooft is er de belofte van eeuwig leven in het hemels vaderland, waar ook Abraham op ons wacht.

Gebed: Heer, leer me verlangen naar wat Gij belooft.

Vraag: Wat stelt u zich voor bij uw ‘verheerlijkte lichaam’?

Evangelie: Lucas 9,28b-36

Een wonderlijke uitdrukking. Mozes en Elia spreken met Jezus ‘over zijn heengaan dat Hij zou voltrekken’. (31) Er staat in het Grieks: de exodus (uittocht) die Hij voltrekken zou. Dat is veel meer dan sterven. En het is niet iets dat Jezus overkomt, maar iets dat Hij voltrekt. Mozes leidde het volk uit Egypte. Jezus leidt ons uit de vernedering. Petrus ziet de heerlijkheid van Jezus en zegt: het is goed dat wij hier zijn. Zo goed als toen God zag ‘dat het goed was’. (Genesis 1) Zo zou het altijd moeten blijven! En ja, zo zal het altijd zijn. Maar eerst die exodus, dat wonderlijke levenseinde dat voor ons levensbegin is. Soms, al biddende, zien we iets van de heerlijkheid die komen zal. Maar dan moeten we weer afdalen van de berg, moedig en hoopvol het tranendal door.

Gebed: Zoon van God, help me om werkelijk naar U te luisteren. (vs. 35)

Vraag: Waarom waren de leerlingen door slaap overmand, denk je? (vs. 32)